

Người Con Gái Lấy Chồng

Chương 3: Vận Hành Bình Thường 1.

26. Tại sao lại ham muốn ?

Các động vật *nguyên sinh* được cấu tạo bằng một tế bào duy nhất, khi sinh sản, nhân lên, chỉ cần đơn thuần tách ra làm 2 mảnh. Mỗi mảnh sẽ trở thành sinh vật mới, mỗi sinh vật mới lại tách ra làm hai, và cứ tiếp diễn như vậy mãi. Nhưng khi đã chia ra thành hai loài *đực* và *cái* thì hoạt động sinh dục là cao cấp nhất, luôn luôn tương ứng với mức độ phát triển của não bộ, nhu một bản năng.

Ở loài người, động vật tiến hóa nhất trên hành tinh, với bộ não hoàn chỉnh nhất, đã xuất hiện *chức năng tình dục*, không còn do bản năng mà do ý muốn, tức có suy nghĩ, cân nhắc, chọn lựa, và cả... kềm chế. Ở loài chó chẳng hạn, chu kỳ sinh dục diễn ra trung bình khoảng 2 lần 1 năm. Nếu tính một con chó cái sống khoảng 15 năm, trong đó có 14 năm đầy đủ khả năng sinh sản, chúng được 28 lần *rụng trứng* để tiến hành truyền giống bằng *thụ thai*. Trong khi đó, ở người phụ nữ, với thời gian sinh dục khoảng 35 năm, và chu kỳ kinh nguyệt 28 ngày, chúng ta sẽ được tới... 420 lần "có đầy đủ điều kiện thuận lợi tương tự".

So sánh nhỏ trên cho thấy khác biệt rất lớn về mặt sinh dục giữa người và các động vật cao cấp đang sống trên hành tinh. Chưa kể ở các giống cái khác, *trứng rụng*

là thời gian *động dục*, cần con dục, theo bản năng, nhưng phụ nữ thì không như vậy. Mọi chuyện đều được quyết định ngay trong đầu, lần lượt từ *đôi tượng* (quan trọng nhất, đôi khi kể cả trong trường hợp mai dâm) rồi đến tình cảm, môi trường, thời điểm thuận lợi...v.v... Người đàn bà là động vật nằm ở vị trí cao nhất trên bậc thang tiến hóa về phương diện này.

27. Còn đàn ông ?

Đàn ông thì thua xa. Ở động vật cấp thấp như cá, chim... chỉ có một cơ quan duy nhất là *ổ nhóp* (cloaca) dành cho *tiểu tiện*, *đại tiện* và *tình dục-sinh dục*. Đến loài có vú, và ... đàn ông, *đại tiện* được tách ra thành một bộ phận riêng, nhưng *tiểu tiện* và *sinh dục* thì vẫn "xài chung cơ quan", trong khi ở phụ nữ, cả ba chức năng nói trên đều được trang bị một bộ phận chuyên trách riêng biệt.

Do vậy mà ngay từ *cần bốn cơ thể học*, như trên, đã có khác nhau về mặt "quan điểm" giữa đôi bên.

28. Khác nhau ra sao ?

Việc tách rời *đại tiện* một cách "rạch ròi" cộng thêm sự thay đổi về góc độ, vị trí khi chuẩn bị sinh hoạt tình dục làm cho "cơ quan chủ yếu" này lại càng xa cách hậu môn hơn, khiến người đàn ông "chẳng thấy có gì đặc biệt". Ngược lại, ở phụ nữ, lúc nào và mãi mãi, cơ quan tình dục-sinh dục cũng phải nằm giữa hai chức năng : *tiểu tiện* ở trên, và *đại tiện*, sát phía dưới.

Đâu có gì đáng ngạc nhiên nếu vẫn còn một vài phụ nữ cho chuyện đó là "xấu xa", thậm chí "dơ dáy".... với vị trí "dễ gây ấn tượng" như vậy ?

Nhưng quan trọng hơn là *cần bán sinh lý học*.

29. Sao lại quan trọng hơn ?

Vì cơ quan sinh dục ở đàn ông không thể sử dụng được trong điều kiện bình thường, cần phải trải qua một quy trình thay đổi sâu sắc về độ cứng mới "triển khai" được, sau khi đã kích thích "đúng mức". Mà kích thích thì muôn người muôn vẻ, chẳng ai (*chịu*) giống ai : bằng tiếp xúc, va chạm trực tiếp, bằng giác quan, bằng tư tưởng...v.v...

Đàn bà thì lúc nào cũng được, cho dù muốn hay không muốn, thích hay không thích, thậm chí bị đe dọa, ép buộc, ... cũng vẫn được, tuy rằng "cảm giác" lại là chuyện khác. Một khi đã tiến hành, đàn ông chỉ cần "vào ngay vị trí", rồi thì nhanh, chậm, lâu, mau... tùy theo từng người, nhưng tuyệt đại đa số đều đương nhiên, ô-tô-ma-tích, đạt *cực khoái*, tức "cảm giác tột đỉnh", dẫn đến *xuất tinh*.

Nếu hội đủ điều kiện, kết quả (*hay hậu quả*) sẽ là một bào thai được hình thành trong cơ thể bà xã.

Tuy nhiên, sáu đó, tất cả đàn ông trên đời đều phải trải qua một *thời gian kháng cự* mới "tái diễn" được, thay đổi tùy theo từng thời điểm, 5 - 10 phút khi còn thanh niên, hoặc vài ba tháng khi đã về già. Phụ nữ, trái lại, không có "*thời gian kháng cự*", bất cứ lúc nào cũng

sẵn sàng, và cũng thừa khả năng trở lại với *cảm giác*, do là động vật đa cực khoái (multi-orgasmic) duy nhất trên hành tinh.

Dù vậy, cung cách của phụ nữ là luôn luôn chọn lọc, đó là khác biệt căn bản, về mặt tâm lý học.

30. Sao lại khác biệt về tâm lý học ?

Vì với phụ nữ, ngoại trừ trường hợp mai dâm, nếu muốn tiến hành *quan hệ tình dục* thì phải là ông xã, người yêu, hay chí ít ra cũng cần đến một "tình cảm nào đó" thì mới "triển khai" được.

Trong khi ở đàn ông, thường thì với "ai cũng được", *nhắm thấy được, là được* ! Đôi khi cũng chẳng cần biết đương sự có bằng lòng hay không. Với nam giới, mục đích cuối cùng vẫn là *tình dục*, tuy có thể bắt đầu bằng một tình yêu lãng mạn, thanh cao, trong sáng, thuần khiết... v.v... nhưng rốt cuộc rồi cũng ... "tới đó".

Trái lại, phụ nữ luôn luôn nghĩ đến *tình yêu* như "mục đích cuối cùng". Chiều chuộng để được chồng thương tuy không mấy hứng khởi, thậm chí, nhiều khi có thể *hiển dăng*, cho "tình dục" để được tình yêu của một người đàn ông.

Nhiều tác giả cho rằng chính nhờ những *khác biệt cơ bản* nói trên mà nhân loại mới tiến bộ và phát triển như hiện nay, vì nếu không, suốt ngày họ sẽ chỉ nghĩ tới "chuyện đó", chứ chẳng muốn làm gì khác. Ngoài ra, còn một khác biệt cũng khá quan trọng trên *căn bản tình dục học*.

31. Về phương diện gì ?

Về mặt cảm giác ! Mọi người đàn ông đều ít nhiều có khả năng kềm giữ để "cố kéo dài thời gian", nhưng nếu vì một lý do nào đó muốn *kết thúc nhanh* "cho xong chuyện" thì lại KHÔNG LÀM ĐƯỢC.

Còn ở phụ nữ, với những người từng quen thuộc với cảm giác, muốn đạt *cực khoái* nhanh chóng là điều khá dễ dàng thực hiện. Nhưng khi thấy sắp sửa đến tột đỉnh, muốn trì hoãn thì lại KHÔNG LÀM ĐƯỢC. Tuy nhiên, điều này không mấy quan trọng bởi các bà có thể đạt *cực khoái nhiều lần liên tiếp* và điều này thì các bà vượt lên trên các "đấng mày râu".

32. Điều này có ảnh hưởng đến sinh dục không ?

Không. Khác với phụ nữ, đàn ông cần được kích thích để xảy ra *cuơng cứng*-điều kiện chủ yếu để thực hiện *khả năng truyền giống*. Nếu không xảy ra hiện tượng này, kể như không thể tiến hành, thậm chí đôi khi "đang triển khai" nhưng không duy trì được, cũng có thể không xảy ra *xuất tinh*.

Phụ nữ, trái lại, không cần phải được kích thích để đón nhận tinh dịch và thụ thai. Do có thể *thụ thai nhân tạo*, ngay cả một người đàn ông thực sự, còn *sống hay đã chết*, cũng chẳng cần thiết.

Để có con, yếu tố DUY NHẤT quyết định mọi việc ở đàn ông là CHẤT LƯỢNG TINH DỊCH. Dùng ống tiêm,

bơm thẳng tinh dịch vào bên trong tử cung phụ nữ, hay thụ thai nhân tạo, gọi nôm na là "cấy tinh trùng", được xem như phương pháp khá hữu hiệu để có con. Tuy không thơ mộng hoặc thú vị bằng "phương pháp cổ điển". Về mặt *sinh dục*, vai trò của đàn ông chỉ đơn thuần là *vận chuyển* để tinh dịch vào được bên trong âm đạo bà xã.

33. Để đạt cảm giác cực khoái ?

Không đúng. *Cực khoái* hay *cảm giác tột đỉnh* trong *sinh hoạt tình dục* xảy ra TRƯỚC, rồi mới xuất tinh SAU. Đây là phần thưởng mà "Thượng Đế" ban cho đàn ông để duy trì sự tồn tại của loài người trên trái đất. Nếu không có *cảm giác đặc biệt* này, con người tiền sử chẳng việc gì phải "sinh hoạt với phụ nữ" - lúc đó chưa có khái niệm *vợ chồng* - thà đi câu cá hoặc săn "ma-mút" (1) hấp dẫn hơn, và cần thiết hơn.

Trong thời đại sơ khai bấy giờ, có lẽ đàn ông chỉ hành sự đơn thuần do bản năng sai khiến để được hưởng "*cảm giác đặc biệt*" nói trên. Sau đó, chính vì thích thú và muốn "hưởng" nữa, họ mới tiếp tục, dẫn đến kết quả là duy trì nòi giống đến nay.

Vào cuối thế kỷ XX, khi nhân loại "làm chuyện đó" chắc cũng chẳng hề thay đổi "mục đích cơ bản" so với hàng triệu năm trước.

(1) Loài voi thời tiền sử.

34. Vậy thì thực hiện chuyện đó như thế nào ?

Trên nguyên tắc, loài người "sinh hoạt tình dục" để đạt 4 mục đích chính :

* *Truyền giống*, tất nhiên là chỉ trong một vài trường hợp cần thiết.

* Tạo giao cảm thân thương nhất giữa hai vợ chồng.

* Tìm kiếm để hưởng thụ khoái lạc tức "hạnh phúc gối chăn".

* Sau cùng, và chắc có lẽ quan trọng nhất, là gây tác động sinh lý trên toàn bộ cơ thể. Một cuộc "*gân gỏi*" thỏa đáng cho cả vợ lẫn chồng sẽ đưa đến trạng thái sảng khoái đặc biệt, chưa có loại thuốc an thần kinh, giải lo âu nào sánh kịp.

Những hiểu biết khoa học về "sinh hoạt tình dục" ở loài người chỉ bắt đầu được ghi nhận khá rõ từ công trình nghiên cứu của MASTERS-JOHNSON hồi đầu thập niên 1960. Sau đó, nhiều tác giả cũng đã bổ sung, thay đổi một vài chi tiết, nhưng về mặt tổng thể, sự việc này vẫn đúng đối với đa số nhân loại.

MASTERS-JOHNSON phân biệt 4 giai đoạn cho bất cứ cuộc quan hệ tình dục nào, giữa hai người khác giới (*hoặc đồng giới*).

Điều cần nhấn mạnh, là trong thực tế, các giai đoạn này đều liên tục kế tiếp nhau, thật nhuần nhuyễn, rất khó tách rời. Chia ra làm 4 như vậy chỉ là để cho dễ hiểu hơn.

35. Diễn tiến như thế nào ?

* Trước hết là *giai đoạn kích thích*, có thể diễn ra rất nhanh, vài mươi giây hoặc kéo dài hàng tiếng đồng hồ, thậm chí cả ngày.

Giai đoạn kích thích được hiểu như bất cứ kích thích nào gây ra ý muốn "cụ thể hóa bằng hành động", dẫn đến *sinh hoạt tình dục*. Vô cùng đa dạng và phong phú, thay đổi tùy theo từng người, từng hoàn cảnh, thời điểm, đối tượng...v.v... với sự tham gia tích cực của năm giác quan : mắt, tai, mũi, lưỡi, da, và phủ trùm lên tất cả là *tu tưởng*. Nếu *đạt hiệu quả*, kích thích sẽ gây ra *hiện tượng dồn máu* xuống các bộ phận sinh dục của nam và nữ.

Đây là *hiện tượng chung nhất* cho cả đôi bên, nhưng lại gây ra hai hiệu quả khác nhau, do dị biệt về cấu trúc của cơ quan sinh dục. Bộ phận của ông chồng, là một ống tròn, *đặc*, nên dưới áp suất của lưu lượng máu gia tăng, từ khoảng 3ml/phút lúc bình thường, lên đến 100-120ml/phút (*30-40 lần nhiều hơn*), "kết quả trông thấy" là những thay đổi về thể tích, chiều dài, đường kính, và *độ cứng*, điều kiện quan trọng nhất:

Ở bà vợ, trái lại, âm đạo là "không gian rỗng", áp suất gia tăng sẽ tạo thấm ướt, do *tràn dịch* như tình trạng *rin đổ mồ hôi trán* chứ không hề do tuyến nào bài tiết ra. Điều này đã được MASTERS và JOHNSON chứng minh *dứt khoát* vào năm 1965 bằng một ống kính quay phim ngay từ bên trong để giải thích những trường hợp "lênh lảng" mà không tuyến nào sản xuất nổi.

Giai đoạn kích thích có thể rất dài, rất ngắn, hoặc chấm dứt luôn, "chẳng đi đến đâu", nhưng nếu đã đạt hai "hiệu quả" nói ở trên, và nếu cả hai người đều thống nhất... ý muốn, thì sẽ chuyển sang giai đoạn kế tiếp.

36. Có điều kiện gì không ?

Có và rất quan trọng. Đó là điều kiện *tương đương về hậu quả*. Nếu chưa đạt độ cứng đúng mức, ông chồng sẽ rất khó thể bắt đầu; ở người vợ cũng vậy, chưa thấm ướt cũng có nghĩa "chưa sẵn sàng". Tiến hành trong trạng thái "chưa đồng bộ" thường được kể như "lệch pha" đầu tiên mà nhiều cặp vợ chồng mới cưới thường mắc phải.

37. Nhưng cũng có biệt lệ chứ ?

Nếu "cùng tần số" thì rất nhanh, đôi khi nhanh hơn cả ông xã nữa. Riêng với "biệt lệ" (*cũng khá hiếm, ngoài trừ đến lúc mãn kinh, khoảng 50 tuổi*), có thể sử dụng một chất bôi trơn, tốt nhất từ nguồn gốc *thực vật* như các loại dầu ăn, thường rất lành tính, không gây dị ứng. Hoặc đơn giản và luôn luôn sẵn sàng là *nước miếng*. Nên tránh các chất *hóa dầu* như *vaseline, paraffine...* hay gây ngứa, hoặc *nấm âm đạo*.

38. Tiếp theo, sẽ đến giai đoạn chủ yếu ?

* Chủ yếu vì quyết định sự thành bại của mọi việc.

Bắt đầu từ lúc vào "đúng vị trí", giống như cái phích cắm vào ổ điện, kích thích dồn dập sẽ đưa hai vợ chồng lên đỉnh cao nhất là *cực khoái*, hoặc nếu người chồng bắt buộc phải nhanh chóng kết thúc thì sẽ chuyển sang *giai đoạn gián lui* trong sự thất vọng của bà xã, hoặc cả đôi bên. Tuy nhiên, nhiều cặp vợ chồng vẫn chấp nhận như vậy, rồi lâu dần... thành quen, không thắc mắc nữa.

Điều cần nhấn mạnh, lúc này, bộ phận của bà vợ sẽ phủ trùm ~~thay~~ sát lên mọi "khía cạnh" của "cơ quan đối tác", như đã được MASTERS và JOHNSON chứng minh bằng hình ảnh. Chuyện đó luôn xảy ra *đối với mọi kích thước* của cả đôi bên, kể cả ở phụ nữ sinh đẻ nhiều. Một lần nữa, tâm cơ chỉ là *ám ảnh*, gần như ... *hoang tưởng*, không có cơ sở khoa học.

Giai đoạn chủ yếu phải đưa đến *cực khoái* là *mục đích chính của sinh hoạt vợ chồng*. Thời gian này thay đổi tùy theo từng người, từng hoàn cảnh, trường hợp, đối tượng, môi trường...v.v... khác nhau. Không hề và không thể có tiêu chuẩn chung nào áp dụng cho tất cả mọi người. Thời gian cần thiết của giai đoạn này - câu hỏi thường hay thắc mắc nhiều nhất - phải được định nghĩa là *đủ để người đàn ông đưa cả hai vợ chồng đến cảm giác cao nhất*. Như vậy, 2-3 phút hay 1 giờ đều chẳng có ý nghĩa gì cả, hoặc đầy đủ ý nghĩa, nếu đạt được mục đích. Đó là chuyện riêng của hai vợ chồng.

Nếu vẫn nhất định, và "kiên quyết", muốn người viết đưa ra một con số trung bình, thì theo thống kê ở các nước Âu châu, Mỹ và Liên Xô (cũ), giai đoạn chủ yếu kéo dài khoảng 4 - 5 phút. Đàn ông Việt Nam chắc không dở

hơn, hoặc giỏi hơn. Dù sao, lại một lần nữa, đây là chuyện hoàn toàn cá nhân, miễn làm sao đạt đến "tình trạng đặc biệt", mà lịch sử loài người đã và sẽ còn tốn giấy mực rất nhiều để mô tả, là *cực khoái*.

39. *Cực khoái nữ ra làm sao ?*

Nó như thế nào, ra làm sao, thì chỉ những ai đã trải qua mới biết được, mặc dù "văn chương chữ nghĩa" của mọi thời đại, mọi dân tộc, đều đã từng cố gắng diễn tả bằng ngòi bút, qua văn xuôi lẫn văn vần...

Về phía ông chồng, kích thích sẽ càng lúc càng tăng cho đến khi thấy không còn tự chế nổi, có cái gì muốn thoát ra khỏi cơ thể. Đến đây là *điểm bất hồi*, không trở lại được nữa, đánh dấu đỉnh cao nhất của cảm giác. Liên sau đó, ào ạt, sấm sét là hiện tượng *xuất tinh*, do co thắt nhịp nhàng của cơ bắp hạ bộ có thể bắn tinh dịch xa đến trên 1m, nếu ở ngoài *âm đạo*.

Với bà vợ, cực điểm khoái lạc bắt đầu bằng những thích thú từ "phía dưới" lan rộng đi khắp người với cảm nhận mà chỉ người nào trải qua mới biết. Giai đoạn *cực khoái* ở phụ nữ thường kéo dài hơn ông xã và đạt *mức độ cao hơn*. Điều quan trọng, cần nhấn mạnh cho cả hai vợ chồng : *đã là tột đỉnh* thì tất nhiên không thể cao hơn. Trong điều kiện bình thường, mọi người bình thường đều được thiên nhiên trang bị đầy đủ "phương tiện" để đạt cực khoái. Tất cả mọi trợ lực như *vòng mắt trữu...v.v...* (câu 50) chẳng thêm được gì, và chỉ là *áo tưởng*.

40. Còn về mặt sinh học thì sao ?

Huyết áp sẽ tăng thêm khá nhiều, từ 3 đến 5cm thủy ngân, vào lúc cực khoái, sau đó sẽ từ từ trở lại trị số khởi đầu. Nhịp tim cũng nhanh gấp đôi, từ 80 lần/phút lên đến 150-160 lần/phút, nhịp hô hấp càng lúc càng dồn dập, hai người đều "hít vô, thở ra" gấp hai lần bình thường.

41. Như vậy cơ tai biến gì không ?

Nếu cả hai đều mạnh khỏe thì đương nhiên là không, nhưng trong một vài trường hợp bị bệnh tim mạch thì cũng có khả năng xảy ra tai biến (câu 55) tuy rằng chuyện này ít hơn thiên hạ đồn đại rất nhiều.

42. Sau đó rồi thì sao ?

Tiếp theo cảm giác "vũ bão" là giai đoạn *giãn lui*, hai vợ chồng nằm bên nhau thương thức "hạnh phúc gối chăn". Bộ phận sinh dục dần dần trở lại trạng thái bình thường, và phải mất một thời gian nhất định, gọi là *kháng ngự*, thay đổi tùy theo từng người, ông chồng mới có khả năng "tái diễn". Trong khi bà vợ lúc nào cũng sẵn sàng trở lại *giai đoạn cực khoái*, nhiều lần liên tiếp, nếu vẫn được tiếp tục kích thích đúng mức.

Trong trường hợp *giai đoạn chủ yếu* không dẫn đến *cực khoái* (khoảng từ 30 đến 40% phụ nữ Việt Nam, theo ước tính của người viết) thì cũng vẫn chuyển qua giai

đoạn *giãn lui*, kèm theo tất cả những hậu quả về tinh thần, tâm sinh lý, *có thể xảy ra*. Với rất nhiều phụ nữ, những hậu quả này không đáng kể lắm, và bà vợ chỉ thấy thiếu thốn, mất mát "một cái gì đó", gây chút khó chịu, thất vọng... rồi thôi, không nghĩ đến nữa, lâu dần thành quen.

Nhưng đôi khi, nhất là nếu có yếu tố khác tác động, sự việc bỗng thành nghiêm trọng, gặm nhấm từng ngày, khiến cho cuộc sống bớt thoải mái.

Điều cần chú ý là thông thường "đổ vỡ" xảy ra do người đàn ông *bất lực* (câu 83) nhiều hơn, chứ rất ít khi vợ chồng phải chia tay vì bà xã *lãnh cảm* (câu 98) hoặc nếu xảy ra, thì chỉ là cái cớ để che giấu chuyện khác, không thể, hoặc *không muốn* nói ra. Vì với ông xã *bất lực*, mọi việc sẽ "gãy" ngay từ đầu, *không thể tiến hành được*, nhưng ở bà vợ *lãnh cảm*, vẫn đầy đủ khả năng "triển khai" bình thường, chỉ thiếu cảm giác thôi.

43. Phụ nữ có xuất tinh không ?

Do các đợt co thắt cơ bắp vùng chậu vào lúc *cực khoái*, nhiều bà vợ bài tiết một ít nước tiểu còn lưu lại trong bàng quang, nhưng không phải *xuất tinh*, tức có cùng phẩm chất với tinh dịch đàn ông, theo như định nghĩa.

Hiện tại, tuy còn ít nhiều tranh cãi, hầu hết các tác giả đều công nhận phụ nữ có khả năng tiết chất dịch từ những tuyến *Skene*, giống như tuyến tiền liệt của phái nam (câu 39) nhưng đã thoái hóa. Hoặc sự gia